

יאיר הלוי

נולד ב-20.11.1938 בקיבוץ תל יוסף. ט' אלול תש"ג

בן בכור לשמואל ובלה הלוי.

התחנך בקיבוץ וסיים בית הספר ב1956.

התגייס לגולני ושירת כלוחם בגדודים של החטיבה.

בתום הצבא חזר לתל יוסף והתחיל לעבוד בפרדס. גייס את חברת הילדים וחברי המשק לגיוסים בפרדס.

במלחמת ששת הימים לחם באזור ג'נין

יאיר אהב מאד לטייל ואף היה מדריך בוגר בתנועת הקיבוצים, כך הכיר את רוני. הם התחתנו ב- בפברואר 1968. הם קבעו את ביתם בתל יוסף.

נולדו לו ולרוני ארבעה ילדים: דותן, ארבל, כנרת ויודפת.

בשנת '70 עבר לעבוד בשרברבות בקיבוץ והקים את מתקן הקיטור, שסיפק מים חמים באופן קבוע לבתי הקיבוץ והחליף את דודי הנפט שהיו עד אז.

במלחמת יום הכיפורים לחם ברמת הגולן, מלחמה זו פגעה בנפשו, אך הוא מעולם לא רצה להגדיר עצמו כהלום קרב.

בשנת '78 עבר לעבוד בפלחה. הוא אהב את העבודה הזו מאד, כך זכה לראות את נדידות הציפורים, בעלי החיים בשדות והטבע של העמק.

בשנת '93 עזב את הפלחה והחל לעבוד במפעל המתכת של הקיבוץ עד סגירתו, ואז החלה גם מחלת הפרקינסון לתת סימנים והוא עבר לעבוד בארכיון הקיבוץ.

בתו יודפת נולדה מוקדם מהצפוי ולאחר לידה קשה התברר שהיא סובלת משיתוק מוחין, דבר זה סיפק ליאיר ולמוח היצירתי שלו לפתח פתרונות יום יומיים שנועדו לטיפול בה ובצרכיה המיוחדים. יודפת נפטרה בשנת '96 עקב סיבוך מאחד הניתוחים הרבים שעברה.

יאיר אהב מאד לטייל, להדריך ובכלל אהב את הטבע ובעלי החיים. הוא היה אש ספר וידע עולם רחב. הוא היה אדם ישר שלחם לא פעם על עקרונותיו מול הקיבוץ והשינויים בו, למרות זאת ^{אמה}מאד את תל יוסף.

יהי זכרו ברוך.

נעמי

14.6.2016

א' סיון תשע"ו

הורינו גרו בשכנות של יחד. כל משפחה בחדר של 4X3 מ"ר ומרפסת משותפת. מדרכה צרה אשר משני צידיה שדרת שיחים מטופחת והיא מובילה אל המרפסת.

כאשר יאיר הבכור לבית הלוי היה בבית תינוקות, נולדתי אני הבכור למשפחת חייט. בהמשך השנים נולדו עוד ילדים במשפחותינו.

לשתי המשפחות כבר 6 בנים שובבים ובת – אבישג ז"ל כאשר בנו סוף-סוף מקלחת עם שירותים על אותה מרפסת שהפכה רק לכניסה משותפת לחדרים וכך איבדנו הילדים את המרפסת למשחקים ושדירת השיחים איבדה את סידורי ההשקיה הטבעית מאיתנו.

בהמשך השנים, משפחת הלוי עברו לשיכון וותיקים שלב א' והורי לשיכון וותיקים שלב ב'. וכך נפרדו מעט דרכנו.

בגיל הנעורים, יאיר שהיה למדן וחקרן ופחות התעניין בספורט נגינה וריקודים, התחבר לחוג חוקרי העתיקות של נחמיה צורי אשר יצאו מדי שבת לסיורי חיפוש שברי כדים ומטבעות קדומים.

אחרי הצבא, יאיר כאוהב טבע וצומח, נכנס לעבוד בפרדס אשר הוחזק עד אז ע"י חברים וותיקים שהתבגרו. כאשר הצטרפתי אני לצוות הפרדסנים, יאיר כבר היה מרכז הפרדס.

ב – 10 השנים הראשונות שלו כפרדסן, העביר יאיר את הפרדס שינויים ומהפכים בשיטות ההשקיה, הגיזום, הריסוס, תפעול הקטיף ואריזת הפרי.

יאיר שנחשב בחברה כשמרן, התגלה כמוביל הליכי השינויים בפרדס. מהשקית שורות העצים במים הזורמים בתלמים להשקיה בהמטרה וצנרת פלסטית. מאריזת הפרי בסככה שהייתה במתחם הפרדס כאשר כל עבודות המיון, עטיפת כל אשכולית בנייר ואריזתו בתיבות למשלוח לחו"ל כולל העמסת התיבות למשאית המשלוח לנמל. הכול נעשה ע"י חברות וחברים שגויסו לכך ע"י סדור העבודה. גם קטיף האשכוליות נעשה לתוך ארגזי בוקסה שנאספו מהשורות אל עגלה רתומה לסוסה שהובילה אותם אל סככת האריזה. ואז באותן שנים, נבנה בית אריזה אזורי שסיפק מיכלים גדולים לאיסוף האשכוליות שנקטפו. המיכלים הועמסו בפרדס על עגלות אשר טרקטור הובילם לבית האריזה האזורי.

כ - 4 שנים עבדתי לצידו של יאיר בפרדס וכאן למדתי להעריך את חריצותו
התמדתו ועיקשותו לביצוע כל משימה.

בשנת 1968, במסגרת מאבק ציבורי של צעירי הקיבוץ להרחבת חדר האוכל
כדי שיוכלו כל החברים להסב יחד בימי שישי, שבת וחג, נכנס יאיר לפעילות
חברתית ופוליטית בקיבוץ, הן בנאומים באסיפות והן בכתיבה ליומן השבועי –
"מחיינו".

במלחמת יום כיפור, לאחר שבוע של מלחמת הבלימה הקשה ברמת הגולן,
התמקמו מספר יחידות בכפר גדול בשטח סוריה (כ – 40 ק"מ מדמשק). באתי
מדי כמה ימים לבקר את יאיר ביחידתו וראיתי בשוני שחל בתוכו ובעומק נפשו.
חזרנו הביתה מהמלחמה ויאיר היה אחר.

יאיר מצא את שיקומו האישי בענף האינסטלציה. גם כאן כמנהל, החל בהחלפת
צנרת המים ~~בבתים~~ ^{לפלטין} לפלסטיק קשיח ובשטחי החצר לצנרת פלסטיק גמיש
הכרתי את יאיר לכל אורך שנותיו, בילדות, בעבודה ובחברה אחרי הצבא, בחיי
המשפחה כשכנים באיגלו ובמחלתו בשלביה השונים.

מדי ערב, בהגיעי לבית שרה, נפגשו מבטינו. יאיר שגופו כשל פיסית, נשאר חד
שמיעה. ממיקומו הקבוע מול דלת הכניסה הגיב לכול פתיחת הדלת בהרמת
המבט מהספר בו קרא והניד לשלום.

ידעתי את סבלו בחודשים האחרונים ואת הקושי לסיים את החיים, אך בזיכרוני
נשאר יאיר עם המבט הישיר מלא הרגש והמבויש ~~ממנו~~ ^{ממנו} ממצבו הבריאותי
התלתי.

יהי זכרו שמור כך.

יצחקל'ה